

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 2. An, & quando privilegium per non usum amittatur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

Nihilominus R. cum Garcia 7. p. de Benef. c. 15. à n. 25. & Palao D. 4. pun. 9. posse vi foundationis Fabricio illegitimo Beneficium conferri, si aliàs ad Beneficia consequenda ex dispensatione habilis factus sit. Ratio est, quia etsi Princeps Sæcularis legitimare solum possit ad sæcularia, & temporalia, & non quoad spiritualia, per suam tamen legitimationem in temporalibus facit illegitimum esse ex familia, & parentela fundatoris, & consequenter habilem reddit, ut accedente dispensatione, consequi possit Beneficium pro consanguineis relictum, sicut potest alius legitimus ex familia fundatoris aptus, & habilis ad Beneficia; cum, factâ eâ legitimatione, æquè, ac legitimus sit consanguineus, & de familia, si tamen illegitimus concurrat in æquali gradu cum legitimo, Garcias l. c. n. 53. & Gonzal. Gloss. 5. n. 124. censent, præferendum esse legitimum, nisi illegitimus esset proximior quolibet alio legitimo, supposita dispositione testatoris, quod proximior consanguineus præferatur; tunc enim præferendum esse illegitimum proximiorum, affirmat Garc. cum aliis l. c. n. 45. contra non nullos.

315 Ad 2. Q. Notandum 1. Quæstionem hinc non esse, utrum amittatur privilegium per quemlibet non usum, sed per non usum voluntarium, & liberum, oblata occasione.

R. P. Leonardelli Soc. Jes.

castione utendi privilegiò; nam si longissimo tempore non se obtulit occasio utendi privilegio, vel oblata occasione non potuisti illo uti; per talem non usum amitti non potest privilegium, ut constat etiam ex l. unus ex sociis, §. ult. & l. seq. ff. de seruit. rust. præd. ubi dicitur, non amitti servitutem mihi debitam de aqua ducenda in fundum meum, si illâ usus non fuerim, quia fons exaruit.

Notandum 2. Privilegia alia esse, quæ in aliorum gravamen, & onus redundant, uti v. g. privilegium exigendi decimas, imponendi tributa extraordinario modo &c.

Alia sunt, quæ nullatenus cedunt in aliorum gravamen, qualia sunt privilegium non jejunandi, non recitandi Horas Canonicas, carnes comedendi, dicendi Missam ante horam consuetam, audiendi Confessiones, eligendi Confessarium &c. His notatis

R. 1 Privilegium, quò conceditur facultas aliquid faciendi in gravamen aliorum, tunc amittitur à privilegiato per non usum, quando gravati adversus privilegiatum præscribunt per tempus legitimum, quod est juxta Communem DD. spatium decennii inter præsentem; viginti verò annorum inter absentes, modò fuerit utendi occasio. Ita Suarez l. 8.

XX

cap.

cap. 34. n. 15. Bonac. D. 1. q. 3. pun. 8. §. 5. Palao tr. 3. D. 4. p. 18. Laym. l. 1. tr. 4. cap. 23. Salas, Azor. Bartol. Bald. aliique. Ratio est, quia omnes obligationes, & servitutes tam reales, quàm personales ita extinguuntur, si altero jure suo pro temporum occasione nunquam utente, res obligata legitimi temporis decursu ut libera possideatur, ac denique usucapiatur, ut constat ex iis, quæ communiter de præscriptione dicuntur; præscriptio enim vim habet mutandi rerum dominia, & consequenter auferendi ab alio, quod sibi proprium erat: ergo si gravati aliquò privilegio adversus privilegiatum præscribunt, præscriptione facta peribit in privilegiato privilegium, quod erat de exercenda aliqua actione aliis onerosa, vel de actione ab illis exigenda, quam proin si privilegiatus non exercet, vel non exigit, utendo suo privilegio, cum potest, alii possident se, & sua pro libitu, quæ possessio longo tempore continuata est præscriptio.

R. 2. Privilegia, quæ in nullius gravamen cedunt, per merum non usum nunquam amittuntur, etsi longissimum tempus intercedat, modo privilegium concessum sit absque temporis determinatione. Ita cum *Gloss. c. ut privilegia de privileg.* Suarez l. c. Palao, Laym. Bonacina alii contra Abbatem, & non nullos alios,

motos leg. 1. ff. de nundinis, ubi dicitur: *Nundinis impetratis à Principe, non utendo, qui meruit, decennii tempore amittit.* Ratio responsionis datæ est, 1. Quia hæc privilegia non amittuntur via præscriptionis, cum nemo sit, qui contra ejusmodi Privilegia aliis non onerosa, sed respicientia solum actiones privilegiati, præscribere possit. Neque via tacitæ renuntiationis; quia quisque liberam facultatem habet privilegio utendi, vel non utendi. 2. Quia nulla lex est, quæ statuat, ejusmodi privilegia aliis non onerosa per non usum amitti; lex enim 1. c. ff. de nundinis, loquitur de iis privilegiis, quæ in gravamen aliorum cedunt, ut cum *Gloss. c. notant Palao, & alii c. Dein* ut ait Suarez l. c. cum Bonac. Laym. Reginald, aliisque. Speciale quid est in illo privilegio nundinarum, quod scilicet sub tali conditione illud à Principe concessum fuerit, ut per non usum decennii spatio amittatur; & idcirco extendendum non esse ad alia privilegia non onerosa, quibus talis conditio neque ex jure scripto, neque ex consuetudine annexa est; sicut tamen id in jure expressum est de privilegio nundinarum.

Ad 3. Q. Præmittendum est, 317 privilegia non esse extendenda, nisi ad personas, vel res in privilegio expressas, quia tota efficacia privilegii pendet ex intentione